

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא, שני ליה לר' יוסי בין שאר איסורין לעבודת כוכבים											!	◊	מט.
ומי שני ליה?											ז		מט.
שדה שנודבלה בזבל עבודת כוכבים, וכן פרה שנתפטמה בכרשיני עבודת כוכבים - תני חדא: שדה תזרע, פרה תשחט	והתניא: [תני חדא]										ז	◊	מט.
שדה תבור, ופרה תרוה	ותניא אידך:										ז	◊	מט.
מאי לאו הא ר' יוסי והא רבנן											ז	◊	מט.
לא, הא ר"א והא רבנן.												◊	מט.
הי ר"א ורבנן?											^		מט.
אילימא ר"א ורבנן דשאור											!		מט.
שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך העיסה, לא בזה כדי לחמץ ולא בזה כדי לחמץ, ונצטרפו וחיצו - ר"א אומר: אחר האחרון אני בא	דתנן: [ר"א]										!	◊	מט.
בין שנפל איסור לכתחלה ובין שנפל איסור לבסוף, אינו אסור עד שיהא בו כדי לחמץ	חכמים:										!	◊	מט.
לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור, אבל לא קדם וסילק את האיסור - אסור	ואמר אביי:										!	◊	מט.
וממאי דטעמא דר"א כדאביי? דלמא טעמא דר"א משום דאחר אחרון אני בא, אי גמיר באיסורא אסורה, ואי גמיר בהיתירא מותרין, בין סלקיה ובין לא סלקיה.											ז	◊	מט.
אלא ר"א ורבנן דעצים											!	◊	מט.
נטל הימנה עצים - אסורה בהנאה, הסיק בה את התנור - חדש יותן, ישן יוצן, אפה בו את הפת - אסורה בהנאה, נתערבה באחרים - כולן אסורות בהנאה	דתנן: [רבנן]										!	◊	מט.
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:										!	◊	מט.
אין פדיון לעבודת כוכבים	אמרו לו: [רבנן]										!	◊	מט.
רבנן דפליגי עליה דר"א מאן נינהו?											^	◊	מט.
אילימא רבנן דעצים											!	◊	מט.
אחמורי מחמרי:											ז		מט.
אלא רבנן דשאור											!	◊	מט.
אימר דשמעת להו לרבנן דמקילי - בשאור, בעבודת כוכבים מי מקילי?											ז		מט.
אלא לעולם הא רבי יוסי והא רבנן, ר' יוסי לדבריהם דרבנן אמר להו: לדידי זהו גורם מותר, לדידכו דאמרייתו, זהו גורם אסור, אודו לי מיהת אף ירקות בימות הגשמים.												◊	מט.
ורבנן?											ז		מט.
כדאמר רב מרי ברבי דרב כהנא.	[רבנן]										!	◊	מט.
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◊	מט.
ההוא גינתא דאיזובל בזבלא דעבודת כוכבים, שלח רב עמרם קמיה דרב יוסף											o		מט.
הלכה כרבי יוסי.	א"ל [רב יוסף], הכי אמר רב יהודה אמר שמואל:										■		מט.
נטל ממנה עצים - אסורין בהנאה.												■	מט.
הסיק בהן את התנור, אם חדש - יותן, ואם ישן - יוצן.												■	מט.
אפה בו את הפת - אסורה בהנאה, נתערבה באחרות - כולן אסורות בהנאה	[רבנן]											◊	מט.

יוליך הנאה לים המלח	ר"א:								■	◆	מט:	
אין פדיון לעבודת כוכבים.	אמרו לוי: [רבנן]								■	◇	מט:	
נטל הימנה כרכור - אסור בהנאה.									■		מט:	
ארג בו את הבגד - אסור בהנאה. נתערב באחרים ואחרים באחרים - כולן אסורין בהנאה	[רבנן]								■	◆	מט:	
יוליך הנאה לים המלח	ר"א:								■	◆	מט:	
אין פדיון לעבודת כוכבים.	אמרו לוי: [רבנן]								■	◇	מט:	
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא, בהא קאמר ר' אליעזר, משום דבעידנא דקא גמרה פת קלי לה איסורא, אבל כרכור דאיתיה לאיסורא בעיניה - אימא מודי לרבנן ואי אשמעינן כרכור, בהא קאמרי רבנן, אבל פת - אימא מודו ליה לר"א, צריכא.									■	◇	מט:	
הלכה כר"א.	רב חייא בריה דרבה בר נחמני אמר רב חסדא אמר זעירי:								■	◇	מט:	
הלכה כר"א.	איכא דאמרי, אמר רב חסדא: אמר לי אבא בר רב חסדא, הכי אמר זעירי:								■		מט:	
לא שנו אלא פת, אבל חבית לא	רב אדא בר אהבה:								◆	■	◇	מט:
אפילו חבית מותרת.	רב חסדא:								◆	■	◇	מט:
ההוא גברא דאיתערב ליה חביתא דיון נסך בחמריה, אתא לקמיה דרב חסדא									○		מט:	
שקול ארבע זוזי ושדי בנהרא, ונשתרי לך.	אמר: [רב חסדא]										מט:	
כיצד מבטלה? קירסם ויורד, נטל ממנה מקל או שרביט, אפי' עלה - ה"ז בטלה.									■		מט:	
שיפה לצרכה - אסורה, שלא לצרכה - מותרת.									■		מט:	
אותן שפאין מה תהא עליהן?									^	◇	מט:	
פליגי בה רב הונא וחייא בר רב:									!		מט:	
אסורין	חד: [רב הונא / חייא בר רב]								■	!	◇	מט:
מותרין.	חד: [רב הונא / חייא בר רב]								■	!	◇	מט:
תניא כמ"ד מותרין									■		◇	מט:
עובד כוכבים ששיפה עבודת כוכבים, לצרכו - היא ושפאיה מותרין, לצרכה - היא אסורה ושפאיה מותרין	דתניא:								■		◇	מט:
וישראל ששיפה עבודת כוכבים, בין לצרכה בין לצרכו - היא ושפאיה אסורין.									■		◇	מט:
עבודת כוכבים שנשתברת - רב אמר: צריך לבטל כל קיסם וקיסם	איתמר: [רב]								◆	■	◇	מט:
עבודת כוכבים אינה בטלה אלא דרך גדילתה.	שמואל:								◆	■	◇	מט:
אדרבה, דרך גדילתה מי מבטלא?									?		מט:	
אלא ה"ק: אין עבודת כוכבים צריכה לבטל אלא דרך גדילתה.	[שמואל]								◆	■	◇	מט:
לימא בהא קמיפלגי:									?		מט:	
עובדין לשברין	מ"ס: [רב]								■	?	◇	מט:
אין עובדין לשברין	ומ"ס: [שמואל]								■	?	◇	מט:
לא, דכ"ע - עובדין לשברין, והכא בשברי שברים קמיפלגי:									!		◇	מט:
שברי שברים אסורין	מ"ס: [רב]								◆	!		מט:
שברי שברים מותרין.	ומ"ס: [שמואל]								◆	!		מט:

ואיבע"א: דכ"ע - שברי שברים מותרין, והכא בעבודת כוכבי של חליות ובהדיוט שיכול להחזירה קמפלגי:									!	◇	מט:
כיון דהדיוט יכול להחזירה לא בטלה	מ"ס: [רב]								!	◇	מט:
אין עבודת כוכבים בטלה אלא דרך גדילתה דהיינו אורחיה, הא - לאו גדילתה היא, ואין צריכה לבטל.	ומ"ס: [שמואל]								!	◇	מט:
הדרן עלך כל הצלמים.										◇	

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ	מט:	
שלש אבנים זו בצד זו מרקוליס - אסורות, ושתיים - מותרות	רבי ישמעאל:											■	מט:
שנראות עמו - אסורות, ושאין נראות עמו - מותרות.	חכמים:											■	מט:
בשלמא רבנן קסברי: עובדין לשברים, נראות עמו דאיכא למימר מיניה נפל - אסורות, שאין נראות עמו - מותרות, אלא ר' ישמעאל מאי קסבר? אי עובדין לשברין, אפילו תרתי נמי ליתסך אי אין עובדין לשברים, אפי' תלת נמי לא											ז		מט:
בידוע שנשרו ממנו - דברי הכל אסורות, ואפילו למ"ד: אין עובדין לשברים, ה"מ עבודת כוכבים דלאו היינו אורחיה, אבל הכא דמעיקרא תבורי מיתברי היינו אורחיה, כי פליגי - בסתמא, במקורבות נמי דאיכא למימר מיניה נפל - ד"ה אסורות, כי פליגי - במרוחקות.	רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:										!		מט: